Konfirmation, Nämdö 1876

Medlemstidningen Skärgård, Skärgårdsmuseet
Text av Lars Westerberg, Runmarö

De första konfirmanderna

De första som konfirmerades i den nyinvigda kyrkan på Nämdö var Frans Öhman och hans syster Agnes från Långviksskär, Emil Skog (son till barnmorskan Johanna Skog i Långvik på Runmarö) och Edla Westerberg (f. Åkerlund) från Söderby på Runmarö.
Edla var född 1860 och konfirmerades i Nämdö, då en stor del av Runmarö hörde till Nämdö församling på den tiden. Frans var född 1859. Att barnen var så pass gamla vid konfirmationen kan ha berott på att den gamla rundkyrkan höll på att rivas och den nya var under uppförande. Frans har berättat att han deltog i arbetet med att riva den gamla kyrkan.

Edlas konfirmationsklänning

Linnea Andersson berättar följande om sin mors (min farmor) Edla Westerbergs konfirmationstid på Nämdö:

- Edla var inackorderad hos en släkting på Nämdö. En dag när hon var på väg till konfirmationsundervisningen och gick förbi Östanvik fick hon se att det var skorstenseld. Man skulle baka och eldade därför i bakugnen. Hon sprang in och sa: ”Det brinner i skorstenen”. Pigorna som höll på med baket såg ut att vilja rusa iväg och rädda sina egna saker. Edla bad att de skulle ta fram grovt salt. Saltet kastade hon in i bakugnen. Ångan som bildades kvävde elden i skorstenen. Som tack för sitt rådiga ingripande, som kan ha räddat Östanvik från att brinna ner, fick Edla ett svart tyg till konfirmationsklänning av fru Elmén på Östanvik.

Klurige Frans – gick bet

Läsbarnen satt alltid på samma plats och fick frågan i tur och ordning. Frans Öhman hade därför kommit på att han bara behövde lära sig var fjärde vers. Men den dagen prästen plötsligt placerade om barnen blev det inte så roligt för Frans!